

BREEKPUNT

Drama

Sofia Delga

(Voorlopige versie)

sofia delga
sofiadelga@tutanota.com

1. INT. BENJAMINS HUIS - KEUKENTAFEL - OCHTEND

Het is lichtelijk donker buiten. [OMSCHRIJVING LOCATIE]

Aan de keukentafel is BENJAMIN (15) zijn ontbijt aan het eten. Hij scrollt met een futloze expressie door zijn telefoon. Uit zijn koptelefoon klinken doffe geluidjes.

Zijn MOEDER(55), netjes gekleed en opgemaakt voor haar kantoorbaan, loopt de keuken binnen. Benjamin kijkt niet op.

Ze loopt naar het aanrecht, schenkt een glas water in. Haar bewegingen zijn mechanisch. Het geluid van haar routine vult de ruimte. Benjamin merkt niks.

MOEDER

Gaat het lukken met jouw wiskunde
toets vandaag?

Benjamin hoort het niet. Hij scrollt verder.

MOEDER

(iets luider)

Benjamin.

Benjamin kijkt op en doet een kant van zijn koptelefoon van zijn oor af. We horen luide stemmen.

MOEDER

Gaat jouw wiskunde toets lukken?

Benjamin houdt niet van deze vraag. Een directe, pijnlijke herinnering. Hij krimpt ineen.

BENJAMIN

Ja.

Benjamin kijkt gelijk weer op zijn telefoon, zijn koptelefoon gaat weer op.

MOEDER

Heb je goed kunnen leren?

Benjamin is weer weg. Dit gebeurt vaker- Moeder zet geïrriteerd haar glas neer. Ze stapt naar hem toe, haar hand uit om de telefoon te grijpen. Benjamins reflex is snel. Hij klemmt zijn vingers eromheen en leunt weg. Hij kijkt haar aan, verbaasd.

MOEDER

(gefrustreerd)

Ik praat tegen je.

BENJAMIN

Oh.

MOEDER

Heb je goed geleerd?

BENJAMIN
(kortaf)
Ja. Prima.

MOEDER
Geen vragen waar ik je bij kan helpen?

BENJAMIN
Nee.

Moeder kijkt hem even aan. Moeder ziet de wallen onder Benjamins ogen en zijn zwakke aanwezigheid. Maar ze zegt niks. Ze weet niet wat.

MOEDER
Goed.

Moeder stapt weg, ze pakt haar tas en sleutels.

MOEDER
Dag schat.

Ze legt een hand op zijn schouder, hij leunt lichtelijk weg, een kleine maar duidelijke afwijzing.

De deur klapt dicht.

Benjamin is weer op zijn telefoon gericht. Maar hij kan zich niet meer concentreren. Iets zit hem dwars- het is de klok.

Hij neemt korte blikjes naar de klok en probeert het te negeren maar uiteindelijk blijven zijn ogen hangen op de tijd.

07:37.

Hij staart voor zich uit. Hij zakt langzaam dieper in elkaar. Zijn angst is duidelijk.

Hij kijkt naar zijn eten. Hij wilt niet meer. Hij duwt zichzelf abrupt van tafel.

De camera blijft achter, gefixeerd op het verlaten ontbijt.

We horen Benjamin zijn tas pakken. Paar flinke stappen. De deur gaat open en valt weer luid dicht.

Het broodje blijft liggen.

MATCH CUT TO:

2. ZELFDE SHOT - LAAT MIDDAG

Het licht is goudkleurig, maar de keuken is donkerder, de zon gaat onder. De boterham ziet er nu verdord uit. We horen het geluid van een sleutel in het slot.

De voordeur gaat open. Moeder komt binnen, ze is aan de telefoon.

MOEDER

Nee, dat zou ik niet doen, Elise.

Ze loopt.

MOEDER

Nee, nee. Heb je het al aangegeven aan jouw baas?

Ze ziet Benjamins verlaten ontbijt. Ze baalt. Ze blijft staan bij het broodje en kijkt ernaar. De stem aan de andere kant van de lijn praat door.

MOEDER

(afwezig)

Oh-- sorry. Ga verder.

Ze pakt het broodje.

MOEDER

Nee, het is Benjamin. Niks aan de hand.

Ze gooit hem in de vuilnisbak.

MOEDER

Oh, nou. Ik weet niet wat ik moet doen. Hij is zo afstandelijk.

Ze pakt een vaatdoekje en begint de tafel schoon te vegen.

MOEDER

Ja, dat doe ik.

Het stemmetje zegt iets. Moeder stopt met vegen.

MOEDER

Hij wilt niet luisteren. Hij zit ook constant achter die telefoon.

Ze gooit het vaatdoekje in de gootsteen. Loopt naar de keukenla en trekt hem open.

MOEDER

Heb ik geprobeerd.

Ze kijkt de la in.

POV BINNENUIT DE LA- Tussen bekers en kommen door zien we de moeder luisteren.

Het stemmetje lijkt iets van vroeger naar boven te brengen. Het doet moeder diep denken.

MOEDER
Zijn mentor?

De moeder staart naar de grond. Ze haalt diep adem.
Ze sluit de la halverwege.

MOEDER
(aarzelend)
Misschien moet ik dat wel doen ja.

Ze klinkt niet overtuigd. Ze sluit de la zachtjes.

BLACK:

MATCH CUT TO:

3. ZELFDE SHOT - WAT LATER

GEDONDER. Regen tikt tegen het raam.

Benjamin, net terug van school, doet met een ruk de la open.
De keuken verlicht door grijze licht van de avond.

Benjamin ziet er niet gelukkig uit, helemaal nat geregend op de fiets. Uit zijn koptelefoon om zijn nek klinkt gedempte, agressieve rap. Zijn blik even kwaad.

BACK TO SCENE- Benjamin pakt wat uit de la.

Moeder zit aan tafel, achter haar laptop, een brilletje op.
Het scherm verlicht haar gezicht, haar mascara lichtelijk uitgeveegd. Ze kijkt op naar haar zoon.

MOEDER
Wat zoek je?

BENJAMIN
Niks.

MOEDER
We gaan zo eten.

Hij negeert haar volledig en pakt iets uit de la. Al weglopend gooit hij de la dicht en loopt hij naar zijn kamer zonder iets te zeggen.

De moeder volgt hem. Ze twijfelt, maar zegt toch maar niks.
Ze kijkt naar haar laptop, ze is een e-mail aan het schrijven naar Benjamins mentor om ondersteuning te vragen.

4. BENJAMINS SLAAPKAMER - HIERNA

De deur zwaait open. Benjamin loop binnen met een handdoek om zijn haar te drogen.

De kamer is schemerig. [OMSCHRIJVING KAMER]

Er gaat echt zoveel door zijn hoofd. Hij is onrustig en moe.

Hij kijkt rond. Zijn ogen blijven ergens hangen-schetsspullen.

Hij loopt ernaartoe. Pakt een paar potloden en een gum. Legt ze op zijn bureau neer, in een georganiseerd rijtje.

Hij gaat zitten, schuift aan. Hij opent zijn schetsboek en bladert naar een onafgemaakte illustratie.

Het is heftig. De bladzijdes zitten vol met tekeningen met krabbels van tekst en lyrics. Sommige bladzijdes zijn blij of neutraal, maar de meeste lijken donker en ruw. Dit is hoe Benjamin zijn diepste gevoelens reguleert.

Benjamin doet zijn koptelefoon op. Hij zet een muziekje op, het is geen agressieve rap meer. Hij begint te kliederen.

De wereld kalmeert. Zijn schouders ontspannen voor het eerst. Hij kan alles vergeten zo. Ondanks zijn vermoeide expressie, ontspant zijn gezicht.

De camera trekt langzaam terug.

Alleen. Eindelijk rust.

5. INT. BENJAMINS HUIS - WOONKAMER - VOLGENDE DAG

Moeder is eieren aan het bakken. Er hangt een vredige sfeer. Benjamin komt aansloffen, net wakker.

MOEDER
(enthousiast)
Heyyy, goeiemorgen.

BENJAMIN
Goeiemorgen.

MOEDER
Lange dag vandaag?

BENJAMIN
(zacht knikje)
Ja.

Benjamin blijft bij de tafel staan.

MOEDER
Wil je een eitje?

BENJAMIN
Hoef je niet te werken?

MOEDER

(liegend)

Nee. Ik uh- ze hadden me niet nodig
vandaag.

Ze geeft een zielig lachje. Er is iets anders aan de hand
maar Benjamin merkt dat niet. Hij gaat zitten. Friemelt met
het bestek.

Moeder schept een eitje op een bord. Brengt het naar
Benjamin, die uit het raam staart. Ze kijkt even naar buiten,
dan naar Benjamin, ze merkt zijn afwezigheid. Ze loopt weg.

MOEDER

(probeert hem af te
leiden)

Zes graden vandaag. Koud.

BENJAMIN

Mwuah, valt mee.

MOEDER

Valt mee?!

Benjamin tilt zijn schouders op terwijl hij eet.

MOEDER

Nou dat zijn niet mijn genen.

BENJAMIN

Mam, jij liep mid-september al met
je winterjas.

MOEDER

(lachend)

Niet waar! Je moet mij niet zo
belachelijk maken!

Benjamin lacht zachtjes. Moeder glimlacht. Ze kijkt naar haar
zoon. Ze heeft dingen die ze wilt zeggen maar het moment is
te vredig daarvoor.

Op de klok: 07:30. Benjamin kijkt er niet naar.

Moeder legt de pan op de stapel vieze was in de gootsteen-

BLACK

MATCH CUT TO:

6. BENJAMINS SLAAPKAMER - AVOND

POV LAPTOP SCREEN- Zijn laptop gaat open. Het is Benjamin.
Zijn vermoeide gezicht verlicht door het beeldscherm. De rest
van zijn kamer is donker.

We zien de content op zijn scherm. Het is 19:30 uur. Benjamin is echt kapot.

BACK TO SCENE- Hij pakt wat schoolspullen uit zijn rugzak en legt ze georganiseerd op zijn bureau. Hij schuift dichterbij.

POV LAPTOP SCREEN- Op het scherm komen PDF's, opdrachten en digitale lesstof. Zijn blik is leeg. Hier ligt zijn hoofd echt niet naar.

Zijn ogen dwalen naar zijn schetsboek, dat naast de laptop ligt. Hij kijkt terug naar het scherm.

Benjamin zit lang aan zijn bureau. Hij kan zich echt niet concentreren.

7. INT. BENJAMINS HUIS - BENJAMINS SLAAPKAMER - VOLGENDE DAG

Benjamin word moeizaam wakker. Zijn telefoon naast hem. Zijn koptelefoon stukje verderop.

Benjamin komt overeind. Hij fronst als de kamer begint te draaien. Zijn hoofd doet ontiegelijk veel pijn.

Moeder klopt aan de deur, maar wacht niet op een antwoord-- Benjamin schrikt ervan. De moeder lijkt gestresst, ze moet naar werk.

MOEDER

(haastig)

Ben, het is al kwart voor acht.

Benjamin houdt zijn hoofd vast.

MOEDER

Ben?

Moeder opent de deur iets verder.

BENJAMIN

Mam, ik denk niet dat ik naar school ga vandaag.

MOEDER

Wat is er?

BENJAMIN

Mijn hoofd doet echt heel erg veel pijn.

Moeder loopt de kamer in. Legt een hand op zijn voorhoofd.

MOEDER

(voelt niks)

Er ligt paracetamol in de badkamer, dat zal wel helpen.

BENJAMIN
Mam, ik kan echt niet.

MOEDER
Maar vorige maand ben je ook niet
gegaan.

De moeder loopt al de kamer uit. Benjamin kreunt.

MOEDER
Kom op, komt goed. Je moet het even
van je af schudden.

BENJAMIN
Mam--

MOEDER
(streng)
Nee. We gaan dit niet nog een keer
doen. Je komt in problemen met
school.

Moeder loopt de gang op. Benjamin pakt zijn telefoon: 8:47.
Hij kreunt. Hij houdt zijn hoofd vast.

Hij wilt echt niet, maar de druk is hoog. Te hoog.

8. WOONKAMER - TERUGKOMEN VAN SCHOOL

[SFEER OMSCHRIJVING]

Moeder is aan het koken, nog in haar werkkleding. Ze kijkt op
haar horloge.

De deur klappt hard dicht. Benjamin komt moe en overprikkeld
binnenlopen. Hij wil rechtstreeks naar zijn kamer toe.

MOEDER
Benjamin, kan je even de tafel
dekken.

Benjamin is te moe om nee te zeggen, hij draait om. Hij pakt
drie borden uit de kast en wat bestek. Hij legt deze op
tafel. Zijn bewegingen zijn gehaast. Zijn moeder merkt dit.

MOEDER
Moe?

Benjamin pakt drie glazen uit de la.

BENJAMIN
(ongeïnteresseerd)
Mhm.

Klapt de la dicht.

MOEDER
Schooldag oké?

Benjamin loopt naar de tafel. Hij zucht vol frustratie.

MOEDER
Wat een zucht.

Benjamin kan niet tegen haar reactie. Hij legt de borden agressief neer.

MOEDER
Doe eens rustig!

BENJAMIN
(fel)
Mam wat wil je dat ik zeg?!

Moeder kijkt verbaasd op. Ze ziet de woede in zijn ogen.

BENJAMIN
(boos)
Het was verschrikkelijk op school
en ik haatte dat.

Moeder kijkt hem aan.

MOEDER
Hielp de paracetamol niet?

BENJAMIN
Jawel. Na honderd uur.

MOEDER
Nou dan.

Benjamin klikt met zijn tong. Benjamin maakt een agressieve en onbedachte beweging- een glas valt om, rolt van de tafel af en breekt in stukken. Benjamin en de moeder schrikken.

MOEDER
Wat mankeert jou?!

Benjamin explodeert.

BENJAMIN
(luid)
Weet ik niet! DAT WEET IK OOK NIET.

Moeder verwachtte zijn uitbarsting niet.

MOEDER
Niet zo schreeuwen!

BENJAMIN
Is goed, man.

MOEDER
(gekwetst)
Man?

BENJAMIN
Ja.

MOEDER
(boos)
Ik ben jouw moeder.

BENJAMIN
(sarcastisch)
Oh, ja. Ja-- dat merk ik.

MOEDER
(geraakt)
Je klinkt net als jouw vader.

BENJAMIN
(helemaal zat)
Die heb ik al een tijdje niet
gehoord, jij wel?

Ouch- moeder is sprakeloos. Benjamin grist zijn tas van de grond en loopt de woonkamer uit. De camera volgt hem.

MOEDER
(blijf hier)
We gaan eten.

Moeder gaat hem achterna.

BENJAMIN
(schreeuwt)
Laat me met rust!

Hij loopt snel weg. De camera draait naar de moeder--

BENJAMIN (CONT'D)
(schreeuwt)
Je maakt alles alleen maar erger.

MOEDER
Benjamin--

-- Net voordat de camera haar volledig in beeld brengt, zien we een open slaapkamerdeur. Er zit een JONGEMAN (20) achter een computer. Het geluid trekt zijn aandacht. Hij kijkt om. Zijn blik is afstandelijk. Wie is hij? Hij staat op--

De camera draait verder, terug naar moeder.

MOEDER
Waarom ben je nou zo aan het doen?

Moeder loopt verder richting Benjamins kamer.

BENJAMIN

Het boeit jou helemaal niks.

De open slaapkamer deur sluit vlak naast haar. Moeder slaat even gehaast op de deur.

MOEDER

(tegen de persoon in de
slaapkamer)

We gaan eten!

Ze richt zich weer op Benjamin.

MOEDER

Wacht eens!

We draaien naar Benjamin, die stapt net zijn kamer in.

BENJAMIN

Tyf op.

MOEDER

(boos)

Hey--

BAM-- Benjamin knalt zijn deur dicht. De moeder blijft buiten adem staan voor de deur.

MOEDER

Benjamin, kom eten alsjeblieft.

Ze ijsbeert heen en weer.

MOEDER

Vertel mij nou gewoon wat er aan de
hand is dan kan ik je helpen!

Geen antwoord. Moeder probeert haarzelf te kalmeren.

MOEDER

Ben je boos dat ik je naar school
heb gestuurd vanochtend?

Niks.

Het is stil. Ze weet niet wat ze moet doen.

MOEDER

(zachter)

Benjamin ik heb geprobeerd met de
mentor en de school erover te
praten, maar ze doen er echt niks
mee-

De deur van de andere slaapkamer opent. De camera draait--

De JONGEMAN komt naar buiten. In een zwarte joggingsbroek,
zwarte trui. We zien zijn gezicht amper onder zijn capuchon.

Hij werpt een snelle blik op zijn moeder die voor Benjamins deur staat. Hij lijkt er geen aandacht aan te schenken en sloft richting de keuken.

We draaien terug naar de moeder, tranen in haar ogen. Ze kijkt naar de jongeman, dan naar Benjamins deur. Ze ademt diep in en uit en loopt weg.

9. KEUKEN - CONTINU

Moeder en de jongeman zitten aan tafel. Ze eten in een zware stilte.

De jongeman met zijn capuchon op, verveeld en moe. Het is zijn grote broer. Hij ziet er niet goed uit, rode ogen en diepe wallen.

Er staat een derde bord, onaangeraakt.

TRANSITIE?

10. INT. BENJAMINS HUIS - WOONKAMER - BEGIN MIDDAG

Het huis is stil en leeg. De tafel is afgeruimd. De zon schijnt.

Plotseling horen we stemmen, een sleutel in het slot. De voordeur zwaait open.

Benjamin voorop, gevolgd door drie JONGENS en twee MEISJES van zijn leeftijd. Ze zijn luidruchtig. Er speelt donderende rap met veel scheldwoorden.

MEISJE 1
(geïrriteerd)
Doe die k*nker muziek wat zachter.

JONGEN 3
Nie zo zeiken.

Spijbelaars. Het is pas 1 uur 's middags.

Ze ploffen neer op de bank. Benjamin gaat erbij zitten, een nerveus lachje maar opgewonden. JONGEN 3 loopt meteen naar de keuken. Benjamin kijkt verrast om naar hem maar wilt zijn aandacht ook houden op de mensen op de bank.

De jongen rommelt in de ijskast en de la en pakt een zak chips. Benjamin is zenuwachtig om met 'vrienden' te hangen.

Jongen 1 slaat een arm om Meisje 1 heen. Meisje 2 en Jongen 2 zitten erbij, beiden op hun telefoon, scrollend door Instagram Reels. Hun geluid hard, het is een chaos van stemmen en muziek.

JONGEN 1

Denk je dat die vrouw het door zal hebben?

MEISJE 1

Kan me echt niet schelen.

BENJAMIN

Die zit constant op haar telefoon, gaat ze niet merken.

MEISJE 1

Precies.

Jongen 3 komt aanlopen met een zak chips. Benjamin vind het duidelijk niet leuk, maar zwijgt.

JONGEN 3

Hey, deel eens uit jonge--

Jongen 2 gooit hem de zak toe. Iedereen graait. Benjamin moet zelf de zak chips pakken, niemand geeft heet aan.

BENJAMIN

Zullen we wat doen jongens?

Meisje 2 kijkt hem even aan, ze vind hem raar, ze kijkt naar Meisje 1 en geeft haar een uitlachende blik van "*Hij is zo raar*", Meisje 1 doet alsof en geeft dezelfde blik. Het is niet op te merken, maar de giftigheid spat er van af. Benjamin hoort er helemaal niet bij.

JONGEN 1

Heb je iets van drank liggen vriend?

BENJAMIN

(onzeker)

Uhh-- nee, mijn moeder heeft het ergens neergelegd. Geen idee waar.

JONGEN 1

Wa?

Benjamin begrijpt zijn reactie niet.

JONGEN 1 (CONT'D)

(uitlachend)

Gast. Ga je nou naar je moeder luisteren?

Jongen 2 en Jongen 3 lachen.

JONGEN 1

Nee man...

Jongen 1 staat op. Benjamin kijkt naar hem, gefascineerd.

JONGEN 1

Je moet soms gewoon je ouders
aankijken en dan van--

Jongen 1 steekt zijn middelvingers op.

JONGEN 1

-- En dan komt het helemaal goed.

Jongen 1 graait in zijn jaszak. Hij haalt een vape
tevoorschijn. Benjamin schrikt.

BENJAMIN

(vlug)

Uhm-- Kan je dat niet doen hier?

JONGEN 1

(houdt de vape bij zijn
mond)

Wat?

BENJAMIN

(lachend)

Niet binnen roken. Denk niet dat
het een goed idee is. Sorry man.

JONGEN 1

Ah joh. Gebeurd niks.

Intussen heeft Meisje 2 al een hijs genomen. Ze blaast een
wolk damp uit. Benjamin springt overeind, gespannen.

BENJAMIN

(panikerend)

Nee-- Niet hier. Please.

Jongen 1 lacht, neemt het niet zo serieus. Hij neemt zelf een
diepe hijs en blaast de rook in Benjamins richting. Benjamin
stresst volledig.

BENJAMIN

Gast- Het rookalarm-

Jongen 3 staat op. Hij legt een hand om Benjamin heen.
Benjamin verstijfd.

JONGEN 3

Niet zo stressen, jongen.

Hij trekt Benjamin mee. Ondertussen loopt Jongen 1 rond.
Meisje 1 neemt nog een hijs.

Benjamin schrikt-- Hij duwt Jongen 3 van zich af, hij
struikelt en houdt de val tegen door zich vast te houden aan
de kast, een fotolijst valt van de impact-- De glasplaat
breekt- een foto van hem en zijn vader, moeder en broer.
Iedereen lacht, maar Benjamin schrikt nog harder.

BENJAMIN
(luid, erg boos)
GAST.

JONGEN 3
(staat weer op zijn
voeten)
Doe eens rustig. Het ging per
ongeluk man- Je deed het zelf.

JONGEN 2
(tegen Benjamin)
Relax.

Benjamin draait zich naar de Jongen 2, woedend en paniekerig.

BENJAMIN
(boos)
Jullie maken alles kapot! Dat is
niet waarom we hier zijn.

JONGEN 2
(fronst)
Waarom we hier zijn?
(uitlachend)
Waar heb je het over.

BENJAMIN
Ik dacht we gaan gewoon chillen.

JONGEN 3
Chillen?
(lachend)
Dat doen we toch ook.

BENJAMIN
Nee jullie maken er een rotzooi
van!

Meisje 1 vind het de situatie niet prettig. Meisje 2 kijkt
een paar keer op maar ze blijft door scrollen op haar
telefoon.

BENJAMIN
Please, laten we ergens anders heen
gaan. Ik ken een goed plekje. Daar
kunnen we roken.

MEISJE 1
Waaro?

BENJAMIN
Ja is echt helemaal afgelegen--
super chill, niemand komt daar.

Meisje 1 wilt gaan, Meisje 2 neemt nog een hijs. Nu vind
Benjamin het genoeg. Hij grijpt haar vape van haar handen,
Meisje 2 schrikt.

MEISJE 2

Wat de fuck--

BENJAMIN

(luid)

Oke, ga dit fucking huis uit.

MEISJE 2

Geef me mijn vape terug!

Benjamin duwt de vape in haar handen. Jongen 2 raakt Benjamin aan om hem te kalmeren. Dat vind hij genoeg, hij duwt hem hard weg.

BENJAMIN

(schreeuwt)

TYF OP!!! TYF GEWOON OP.

De stilte die volgt is oorverdovend. Ze staren naar hem. Benjamin is woedend.

JONGEN 1

Jij hebt iets, man.

(naar vrienden)

Kom.

Hij loopt naar de deur. De anderen volgen, rap muziek gaat weer aan. Meisje 2 kijkt hem lelijk aan. Meisje 1 kijkt nog een keertje naar hem, voelt zich slecht.

De voordeur zwaait open, niemand van hun doet de deur achter zich dicht. Benjamin loopt er heen met grote stappen en duwt hem keihard dicht. Je hoort buiten nog de stemmen van de groep.

Stilte.

Benjamin staat alleen, hijgend, midden in de woonkamer, met een kapotte fotolijst, een halflege zak chips, kruimels over de bank en een lege Redbull blik.

Benjamin houdt zijn tranen tegen. Hij is zo gefrustreerd.

11. KEUKENTAFEL - AVOND

Benjamin knabbelt langzaam aan zijn eten. Kapot. Haar moeder is boos, heeft een stak gezicht.

Het is stil. Benjamin verzameld moed.

BENJAMIN

(schril)

M-mam.

Haar moeder kijkt hem aan. Benjamin kijkt weg, kucht en schuift ongemakkelijk op zijn stoel.

BENJAMIN

Ik weet dat je boos bent. Maar deze
keer kon ik er echt niks aan doen.

Moeder schud haar hoofd.

BENJAMIN

(oprecht)
Ik meen het.

Moeder tilt haar wenkbrauwen op.

BENJAMIN

Ik wist niet dat ze zich zo zouden
gedragen.

MOEDER

Had jij het niet altijd over hoe
verschrikkelijk jouw klasgenoten
zijn? En een paar dagen daarna
breng je ze hier.

Hij kan haar niet vertellen dat hij gewoon erbij wou horen.
Benjamin stort in, wrijft zijn ogen. Moeder merkt het.

MOEDER

Nou dan moet je niet zo doen want
ik vertel jou gewoon wat er aan de
hand is.

BENJAMIN

(verheft zijn stem)
Ik wist niet dat ze zich zo zouden
gedragen!

MOEDER

(verheft haar stem)
Betekend niet dat je ze in mijn
huis brengt zonder toestemming,
Benjamin.

BENJAMIN

(geïrriteerd)
Ja-- sorry.

MOEDER

(boos)
Nee-- niet "Ja sorry". Daar heb ik
niks aan.

BENJAMIN

Wat moet ik dan zeggen?!

Moeder weet het niet. Ze prikt gefrustreerd in haar eten.

BENJAMIN
 (oprecht)
 Ik dacht gewoon dat het gezellig
 zou zijn.

Moeder begrijpt hem, maar ze zegt niks. Het is stil. Benjamin
 eet niet meer.

MOEDER
 (rustig, zorgzaam)
 Je moet wel eten.

BENJAMIN
 (zacht)
 --Ik wil van die school af.

Het is stil. Benjamin verdrinkt in zijn emotie.

BENJAMIN
 Ik kan er echt niet meer tegen.

Moeder zegt niks, blijft naar haar eten kijken.

BENJAMIN
 Het is echt een kut plek.

MOEDER
 (waarschuwend)
 Nou nou.

BENJAMIN
 (negeert haar)
 Alles is gewoon verschrikkelijk.
 Iedereen is fucking dom en- en
 gemeen en fucking luid. En je zou
 denken dat de docenten slim
 zouden...

MOEDER
 (probeert hem te stoppen)
 Benjamin.

BENJAMIN
 (meegesleept door zijn
 emotie)
 ... zijn maar soms zijn ze nog meer
 breindood dan de kinderen.
 Stelletje aftrekkers. Ik hoop dat
 ze hun baan verliezen en op de
 straat eindigen.

Moeder begint sprakeloos te worden van zijn haat.

BENJAMIN
 (staart in het niks)
 Soms zie ik het voor me dat een bom
 op het gebouw neervalt en dat
 iedereen sterft-

Moeder kijkt hem geschokt aan. Haar woede is weg door zijn woorden. Ze is sprakeloos, zowat angstig.

BENJAMIN

-- En dan hoef ik daar gewoon nooit meer heen. Naar de gangen die stinken van parfum en deodorant en zweet en naar die verdomme stink toiletten en de drukte op de trap waar niemand gewoon normaal kan lopen--

MOEDER

BENJAMIN.

Benjamin stopt. Zijn moeder kijkt hem aan, boos van de schok. Het is doodstil.

Moeder wilt doorgaan met eten maar het lukt haar niet. Benjamin is onrustig.

Hij staat in een ruk op, zijn stoel schuift luid. Zonder iets te zeggen loopt hij weg van de tafel.

De moeder zit alleen. Ze legt haar bestek neer. Van slag.

12. INT. BENJAMINS HUIS - WOONKAMER - VOLGENDE DAG EIND OCHTEND

De deur knalt keihard dicht. Benjamin stormt naar binnen.

Zijn lip is bloederig en zijn oog is blauw- een gevecht op school. Hij is echt pissig.

Hij kijkt wild om zich heen. Hij weet niet wat hij moet. Hij begint te ijsberen, met zijn trillende handen aan het friemelen.

Zijn jas blijft hangen aan de leuning van een stoel- de laatste druppel in de volle emmer. Hij rukt zichzelf agressief los, grijpt de stoel, en gooit hem op de grond. De impact is luid.

Benjamin veegt de papieren en tijdschriften van de tafel, ze waaieren overal neer. Hij duwt andere stoelen van zich af, ze schrapen over de vloer.

Hij is echt boos.

Dan besluit hij iets. Zijn houding veranderd. Hij pakt zijn tas. Hij gaat naar de la, hij gooit wat eetwaren in. Hij gaat naar de koelkast, een pak ijs thee gaat er ook in.

GROTE BROER (O.S)

(vanuit zijn kamer)

Benjamin?

Benjamin negeert het volledig. Hij slaat de koelkastdeur dicht en rent naar zijn kamer.

13. GANG - CONTINU

De camera volgt Benjamin. De deur van de broers slaapkamer gaat open. Hij is net wakker. Hij kijkt hoe Benjamin net zijn eigen kamer inrent.

Hij begrijpt niks. Uit Benjamins kamer klinkt gebonk en geschuif. De grote broer kijkt op zijn telefoon naar de tijd.

Benjamin komt de kamer uit gerent, zijn rugtas over zijn schouders.

GROTE BOER

Alles goed?

Benjamin kijkt hem niet eens aan. Hij rechtstreeks naar de voordeur. Hij doet de deur in een ruk open, kijkt niet eens niet eens om, en trekt hem luid dicht.

Grote broer is verward. *Het zal wel*, denkt hij dan. Hij kijkt weer op zijn telefoon en duwt de deur van zijn slaapkamer dicht.

Stilte.

Het huis is weer alleen.

14. WOONKAMER - LATER

Moeder komt binnen van werk. Ze ziet de chaos.

MOEDER

(roept verward)

Benjamin?!

Ze haast zich naar zijn kamer. De camera volgt haar.

15. GANG - CONTINU

De deur naar Benjamins kamer staat op een kier. Ze kijkt twijfelend zijn kamer in. Hij is daar niet. Moeder krijgt een slecht gevoel.

Moeder draait om, een frons op haar gezicht. Ze stopt voor de deur van haar andere zoon. Ze klopt zacht.

Hij hoort het niet. Ze klopt iets harder.

GROTE BROER (O.S.)

Ja?!

MOEDER

Mag ik even?

Een zucht en snel geklik op een toetsenbord.

GROTE BROER (O.S.)

(gehaast)

Wat is er?

Moeder doet de deur open. De kamer is alleen verlicht door twee computermonitors. Grote broer zit erachter, zelfde kleren aan en eten en drinken naast hem op elkaar gestapeld.

MOEDER

Is Benjamin thuis geweest? Wat is er in de woonkamer gebeurd?

GROTE BROER

Geen idee. Hij kwam binnen stormen, hij ging gek door het huis en zonder iets te zeggen ging hij weg.

MOEDER

Hoelaat was dat?

GROTE BROER

Uhhh...

(kijkt naar de tijd, denkt even)

Vanochtend. Uh-- 10 uur ofzo, 11.

Moeder begint zich zorgen te maken. Ze knikt kort en doet de deur zachtjes dicht. Ze pakt gelijk haar telefoon en zoekt een nummer terwijl ze naar de keuken loopt.

16. KEUKEN - CONTINU

Ze belt een nummer en wacht.

Geen antwoord. Ze scrollt verder, haar onrust groter. Ze belt een andere nummer. Er word snel opgenomen.

SCHOOL (O.S)

Hallo met--

MOEDER

--Hi, met [naam], de moeder van Benjamin. Is Benjamin naar school gekomen vandaag?

Ze kijkt naar de chaos in de woonkamer.

SCHOOL (O.S)

Ik zal even voor u kijken. Wat is zijn geboortedatum?

MOEDER
(gehaast)
[datum]

SCHOOL (O.S)
Oke. Ik kijk even in het systeem
voor u.
(momentje)
Ik zie dat Benjamin afwezig staat
vandaag. Hij is ook niet ziek
gemeld. Klopt dat?

MOEDER
(van slag)
Hij staat afwezig?!

SCHOOL (O.S)
Ja. Is er iets aan de hand?

MOEDER
Ik kom bij u terug.

Moeder hangt op. Ze scrollt trillend door haar telefoon. Ze belt nog iemand, waarschijnlijk Benjamin.

Ze wacht gestresst.

Geen antwoord. Paniek. Ze rent naar de kamer van de grote broer.

17. GROTE BROERS KAMER - CONTINU

Zonder te kloppen gaat ze binnen. Grote broer schrikt.

MOEDER
Kan je even Benjamin proberen te bellen?

GROTE BROER
(geïrriteerd)
Kan je kloppen?!

MOEDER
(bevelend)
Bel Benjamin.

GROTE BROER
Mam wat is er--

MOEDER
Ja- hij is helemaal niet naar school gegaan--

18. BENJAMINS KAMER - CONTINU

We pushen in de lege kamer van Benjamin.

Op de achtergrond horen we hun panikeerde stemmen.

GROTE BROER (O.S.)
Mam, rustig--

MOEDER (O.S.)
Heb je de woonkamer gezien?!

GROTE BROER (O.S.)
Ik bel hem nu--

De stilte in Benjamins kamer is luid.

19. WOONKAMER - NACHT

Het is stil. [OMSCHRIJVING SFEER]

Moeder zit alleen aan tafel. Uitgeput. Naast haar ligt haar telefoon. Het scherm is open op de chatbox van haar en Benjamin. Appjes zoals "*Benjamin, neem op.*" en "*Kom nou naar huis.*" zijn gestuurd tussen gemiste oproepen door.

Ze heeft iedereen al gebeld. Nu moet ze alleen nog wachten. De ergste scenario's gaan door haar hoofd.

FADE TRANSITION

20. INT. BENJAMINS HUIS - WOONKAMER- VOLGENDE DAG

[SFEER OMSCHRIJVING]

Moeder zit nog steeds aan tafel, alsof ze nooit heeft bewogen.

Haar ogen spreken van tranen. Er gaat veel door haar hoofd. *Wat heeft ze allemaal wel fout gedaan, denkt ze.*

Grote broer komt aanlopen, weinig slaap en een bezorgde blik. Moeder kijkt kort op.

MOEDER
(zacht)
Hey.

GROTE BROER
(stil)
Hey...
(gaat naast haar zitten)
Nog iets gehoord?

Moeder schud haar hoofd. De grote broer knikt zacht. Hij weet niet wat hij moet zeggen.

Zachtjes streelt hij haar rug, wat hij duidelijk niet vaak doet. De moeder kijkt hem aan, verdriet maar ook troost.

Ze geven elkaar een knuffel. De moeder begint zachtjes te snikken. De grote broer heeft een bezorgde blik. Maar ook een blik vol met spijt. *Wat heeft hij allemaal wel fout gedaan, denkt hij.*

Hij houdt zijn moeder stevig vast.

21. SLAAPKAMER MOEDER - AVOND

Moeder ligt in haar bed. Het is donker. Licht van een straatlamp valt in de kamer. Ze ligt al een tijdje zo.

Ze kan niet slapen. Ze is klaarwakker.

Ze staat op.

22. SLAAPKAMER BENJAMIN - AVOND

Moeder doet zachtjes de deur open, het kraakt. Haar schaduw verschijnt in de donkere kamer.

Haar hand gaat naar het lichtknop, maar ze stopt- *Benjamin haat het grote licht*. Ze loopt naar zijn bureau, klikt de bureaulamp aan.

Ze kijkt naar zijn bureau. Misschien ligt hier een aanwijzing. Ze raakt niks aan- *Benjamin haat het als je aan zijn spullen zit*.

Dan ziet ze zijn schetsboek, ze duwt zachtjes de bureaustoel naar achteren en gaat zitten. Ze pakt de schetsboek met zorg, legt de pennen er naast.

Ze opent de schetsboek. Een klein berichtje rechts bovenin, een tijd geleden geschreven: "*Voor mijn gekke zoon, Papa.*" Moeder laat geen emotie zien en bladert verder. Al bij de eerste bladzijde blijft ze hangen.

Ze moet glimlachen, een karikatuur van haarzelf glimlacht naar haar. Ze bladert verder.

Hoe meer bladzijdes ze ziet, hoe verder haar glimlach verdwijnt. In haar expressie zien we zorgen, en dan spijt, en uiteindelijk- begrip.

23. INT. BENJAMINS HUIS - VOLGENDE DAG

Het is de volgende dag. Ongewassen borden. Volle vuilnisbak. De moeder is aan het neuriën, het klinkt zwak, een poging om haarzelf af te leiden.

De telefoon gaat. Voetstappen. Moeder neemt op.

MOEDER (O.S)
 (angstig)
 Hallo?

Moment.

MOEDER (O.S)
 Hij is gevonden?!

De moeder breekt van geluk.

MOEDER (O.S)
 (in tranen)
 Is hij oké?

Moment. We horen de moeder huilen in opluchting. Een slaapkamer deur gaat snel open, vlugge voetstappen. De grote broer vraagt wat er aan de hand is.

Benjamin komt thuis.

24. WOONKAMER - NACHT

Het is donker buiten. Stil. Het huis is een rommel.

De sleutelgat. En dan Benjamin. Hij heeft wallen onder zijn ogen, zijn wonden zijn iets meer genezen. Maar hij ziet er oké uit naast zijn uitgeputte houding.

Benjamin loopt het huis in. Zijn rugtas in zijn hand. Hij blijft daar staan. Moeder komt ook naar binnen en doet de deur dicht. Benjamin kijkt om zich heen, weet niet zo goed wat hij moet doen. Zo lang is hij ook niet weer weggeweest, maar toch...

De moeder kijkt naar haar zoon. Haar zoon is thuis. Ze loopt naar hem toe. Benjamin kijkt om.

Moeder geeft hem een knuffel. Een lange knuffel. Benjamin beweegt niet.

In de armen van zijn moeder, ergens in zijn ogen, is opluchting te zien, maar ook heel veel pijn.

Moeder hurkt, ze kijkt hem aan. Haar handen op zijn schouders.

MOEDER
 Benjamin. Waar was je lieverd?

Benjamin kijkt haar niet aan. Moeder wacht.

BENJAMIN
 In papa's oude tuin.

Moeder fronst.

MOEDER
 (ongeloof)
 Wat?
 (denkt)
 Maar je kan daar helemaal niet
 heen.

BENJAMIN
 Jawel. Er is een plekje.

Moeder kan het niet geloven. Ze schud haar hoofd.

MOEDER
 Twee nachten is gestoord Benjamin.

Benjamin zegt niks.

MOEDER
 Ben je oke?

BENJAMIN
 (tilt zijn shouders op)
 Het was prima.

Moeder merkt dat Benjamin het niet fijn vind dat ze hem
 vasthoud, ze laat los. Het is stil.

MOEDER
 School heeft mij verteld van jouw
 ruzie met die jongens...

Benjamin verstijft bij het idee.

MOEDER (CONT'D)
 Waarom zei je niet dat je gepest
 werd?

BENJAMIN
 (afwijzend)
 Mam--

MOEDER
 Nee schat, we gaat het hierover
 hebben.

Benjamin valt stil.

MOEDER
 Waarom zei je het niet?

BENJAMIN
 Je zou me toch niet begrijpen.

Moeder voelt een steek in haar hart.

BENJAMIN
 Je zou zeggen dat ik me niet zo
 moet aanstellen.

Moeder kijkt weg.

MOEDER

Benjamin. Het spijt me zo.

Benjamin kijkt nog steeds niet naar haar.

MOEDER (CONT'D)

Echt- Ik ben zo dom geweest. Ik ben zo bezig geweest met mijn werk en gewoon zo- gewoon- dom geweest.

Stil. Benjamin hoort haar moeder.

MOEDER

We gaan het anders doen vanaf nu.

Benjamin kijkt op.

MOEDER (CONT'D)

Voorlopig geen school. We gaan zoeken naar iemand die je kan helpen oke? Desnoods ga je naar een andere school.

Benjamin gelooft niet wat hij hoort.

BENJAMIN

Mijn cijfers dan...

MOEDER

Dat maakt helemaal niet uit. Het gaat om hoe jij je voelt.

BENJAMIN

Echt?

MOEDER

Ja.

Benjamin is stil. Moeder pakt hem alsnog vast, zachtjes.

MOEDER

Je gaat je beter voelen Benjamin. Ik beloof het je.

Benjamin moet het verwerken, hij is bezorgd, maar ook opgelucht.

Ze kijken elkaar in de ogen aan.

25. WOONKAMER - LATER

[SFEER OMSCHRIJVING]. Het is vredig.

Benjamin is aan het schetsen op de bank, zijn koptelefoon op.

Zijn moeder is aan het koken. Ze kijkt vaak om naar haar zoon, om zeker te maken dat hij daar echt zit.

Ook al is Benjamin moe, nog steeds aan het herstellen, is hij ook vredig. De moeder kijkt nog een keer naar hem.

Benjamin knikt mee met de muziek. De grote broer komt aanlopen. Hij blijft naast Benjamin staan. Benjamin kijkt verward op, doet zijn koptelefoon half af, met zijn andere hand houdt hij zijn schetsboek half dicht.

De grote broer gooit iets op zijn schoot-- Benjamin is verbaasd, word bijna boos, doet zijn koptelefoon helemaal af. Totdat hij ziet wat het is. Hij hapt in realisatie naar adem.

BENJAMIN

(blij)

Doe normaal!!! Serieus?!

Hij houdt pennen vast. De allerbeste (in Benjamins mening dan, en die telt). Hij is dolblij.

De grote broer kijkt hem aan, vol met liefde en zorg in zijn ogen. Hij zal meer voor zijn kleine broer zorgen voortaan, belooft hij zichzelf. Hij duwt Benjamins hoofd met een affectieve duw opzij. Benjamin wilt hem wegslaan maar hij is al weg.

Benjamin kijkt blij naar de pennen.

De moeder kijkt naar hem vanuit de keuken. Ze draait zich om naar haar pannen, deze keer gerustgesteld. Maar ook voorbereidend, een druk op haar schouders, deze keer doet ze het goed, verzekerd ze.

26. SLAAPKAMER BENJAMIN - DAARNA

Benjamin stapt zijn kamer in, zijn schetsspullen in zijn handen. Voor het eerst is zijn kamer verlicht. We zien de posters, de decoraties, de foto's, de schetsen. We zien Benjamin.

Benjamin blijft daar staan. Hij weet niet wat hij voelt, maar het voelt fijn.

Zijn kamer is overweldigd met de oranje gloed van de zonsondergang.

Het is hoop.

The End.